KERSTNUMMER 1943 — 1e JAARGANG No. 1

LUISTER EENS UIT

MAANDBLAD VOOR DE KRIJGSGEVANGEN NEDERLANDSCHE ONDEROFFICIEREN TE KOBIERZYN (G.G.)

DIRECTEUR: J.J. VAN DER WEGEN
HOOFDREDACTEUR: C.E. DE JONGH
REDACTEUR: W. VINK
ILLUSTRATIES: A.M. TER HORST. EN. P.A.C.M. VAN ROEMBURG.

DE KLOKKEN BEIEREN .....

De kerstklokken beieren en verkondigen ook dit jaar weer de aloude boodschap van vrede en welbehagen aan allen die van goede wille zijn. Ironische speling van het lot, dat op vele plaatsen in de wereld het lieflijke klokgelui overstemt wordt door het kanongebulder en de bomexplosies, en daar waar vrede en welvaart zouden kunnen heerschen, haat en wangunst de harten der menschen verscheurt. Ruim vier jaar duurt deze hel nu al voort, voor de vijfde maal wordt het kerstgezang verstoord door de monsterachtige geluiden der oorlogs machinerieën, staan daar families rond den kerstboom, die treuren om de opengevallen plaatsen. Kerstfeest - Vredesfeest - Het lijkt wel een satyre.

Wij, Nederlandsche Onderofficieren, in krijgsgevangenschap vieren dit jaar het Kerstfeest ver verwijderd van hen, die ons dierbaar zijn. Dat valt niet mee.

Maar als Nederlandsch Onderofficier past het ons, onze gevoelens niet den vrijen teugel te laten, doch onder alle omstandigheden het hoofd omhoog te houden. Wanneer wij een open oog hebben voor het leed en de ellende waarvan zoovelen in de wereld het slachtoffer zijn geworden, dan kunnen we niet anders dan dankbaar zijn, dat wij daarvoor gespaard zijn gebleven.

Zeker, ons lot is hard. Wij maken moeilijke tijden mee. Doch laten wij niet vergeten, dat het leven vaak harde klappen uitdeelt, waarvan wij later moeten zeggen, dat het goed geweest is, dat wij ze geïncasseerd hebben.

De wegen van het lot zijn ondoorgrondelijk. Doch één ding staat vast: De zon schijnt achter de wolken en ook voor ons zal, naar wij hopen spoedig, de tijd aanbreken, dat de wolken zullen breken en wij den stralenden hemel van ons dierbaar Vaderland weer kunnen aanschouwen.

Deze zekerheid verkondigen ons heden de kerstklokken, wier geluid ook uitgedragen wordt over het Vaderland en waar ook zij, die ons lief hebben de klanken opvangen en verstaan.

Klanken van vrede en geluk.

En deze kerstboodschap zal ons de kracht geven den dag af te wachten, dat wij naar onze haardsteden zullen terugkeeren.

In dien geest zij U allen een Zalig Kerstfeest toegewenscht.

J.J. v.d. WEGEN.

Nous remercions très spécialement Monsieur Pierre Lardin, directeur du „Crack" et ses collaborateurs de ce qu'ils ont bien voulu nous fournir tout ce dont nous avions besoin pour commencer l'édition de notre nouveau journal.

Wij stellen het op hoogen prijs op deze plaats onzen dank uit te spreken aan den heer Pierre Lardin, directeur van „Le Crack" en zijn medewerkers voor de hulp, welke zij ons geboden hebben bij de totstandkoming van onze krant.

De Redactie van „Luister eens uit."

LUISTER EENS UIT

Beste Sobats (vrienden)!

Gaarne wil ik als inleiding in ons Kampblad iets schrijven. Geen man van het vak zijnde, zal ik kort en zakelijk zijn. Hopende voor U en de Uwen in de eerste plaats gezondheid en spoedige terugkomst in ons Vaderland moeten wij allen toch onzen tijd hier doorbrengen in krijgsgevangenschap als vrienden. Als militair moeten wij in alle opzichten het roer aan boord gooien en nacompenseeren van ons kompas na zes maanden den goeden koers sturen, zijnde: „Eerlijk, trouw en vol beleid," zoodat, als wij later ten anker komen of gemeerd in veilige haven zijn, we altijd kunnen zeggen: „Alle klippen zijn meesterlijk omzeild, zooals het goede vaklieden betaamt. Wij hebben allen onzen plicht gedaan en een steentje bygedragen, ieder op zijn eigen wijze, om veilig, na goed navigeeren, weer bij de onzen terug te zijn."

Hopende, dat de medewerkers van ons blad (en dat zijn wij allen, - ieder vogeltje zingt, zooals hij gebekt is -) op eigen wijze dan erop kunnen bogen: „Ook ik behoorde bij de bemanning van ons scheepje „de Zwerver in het G.G.". Laat ons hopen, dat wij dan in de komende jaren, die ons nog resten en zeker op Oudejaarsavond aan ons geestesoog onze omzwervingen mogen zien voorbijtrekken en bij een snorrende kachel en een scheidend jaar aan onze jongeren mogen verhalen: „Dat was de tocht van Vader, Oom of Broer en zóó hebben wij onzen vasten koers gestuurd, die nu voor ons Vaderland de vruchten heeft afgeworpen."

Met een stevigen handdruk en een opmerking: „Houdt je haaks, mannen, en blijf steeds klaar bij de trossen, keesjes, willen en kurkezakken en vooral bij de Loopplank."

Gaarne voeg ik hier nog bij, dat trots de soms harde woorden en al het gemopper en verkeerd begrijpen, ik toch dit moet zeggen: „Meen je dat allemaal wel, als je eens nadacht??"

Dus vrienden, wij zijn en blijven militairen, goede sobats en houden het devies nog steeds hoog, dat wij toen hebben afgelegd „Verdraagzaamheid." En dan eindig ik met het nog steeds voor U allen en met U allen geldende: „Helpt elkaar door de moeilijkheden heen." Vergeet al het geleden leed en volg den door mij bepaalden nieuwen koers, trotseer zee, wind, deining, enz.

Tabé vrienden, laat alleen onze goede instincten in ons opkomen en ons mogen sieren, zooals het ons Onderofficieren betaamt en daardoor bij een ieder respect afdwingend.

Tabé houdt goeden moed.

De Commandant
DE OPPERSCHIPPER DER KON. NED. MARINE
P. HEERSCHAP
№ 105044

Een woord vooraf.

Toen de Duitsche autoriteiten toestemming gaven voor het oprichten van van een kampkrant ten behoeve van de krijgsgevangen Nederlandsche onderofficieren in het kamp, hier in Kobierzyn, hebben wij deze gelegenheid direct met beide handen aangegrepen. Temeer omdat dergelijke periodieken naar onze meening er ten zeerste toe kunnen bijdragen de Nederlandsche onderofficieren in krijgsgevangenschap nog nader tot elkaar te brengen en zoodoende de waardeering voor elkanders leven en streven te vergrooten.

In een samenleving als de onze, waarin wij allemaal te kampen hebben met persoonlijke moeilijkheden van uiteenloopenden aard, is oprechte kameraadschap, daar zijn wij het wel over eens, een weldaad voor allen en wel in het bijzonder voor krijgsgevangenen, die ver van hun familie en vaderland verwijderd zijn en dus practisch in alles op elkander zijn aangewezen. Daarom beoogt „Luister eens uit" onze kampkrant in de eerste plaats te zijn de spreektrompet van kameraden voor kameraden, het orgaan dus waarvan iedereen die zijn collega's iets te zeggen heeft, gebruik kan maken. De redactie ziet haar taak al dus: leiding geven bij het totstandkomen van ieder nummer en de technische verzorging daarvan.

U bent het dus waarde lezers, op wie wij een beroep doen ons Uw niet te ontberen medewerking te verleenen. Zendt ons Uw bijdragen ter plaatsing toe. U doet er alle kampbewoners een groot genoegen mede. Naast artikelen en verhalen zal er in onze krant een aantal vaste rubrieken voorkomen. Waarvoor wij bereids eenige medewerkers gevonden hebben. Wij noemen o.a. de kookrubriek verzorgd door Jean Magrijn. Vragen of opmerkingen, deze rubrieken betreffende, worden gaarne bij de redactie ingewacht, welke dan voor beantwoording zorg zal dragen.

De verscheidenheid van den inhoud onzer krant zal zich aan de omstandigheden moeten aanpassen. De redactie zal harerzijds alles doen wat mogelijk is om aan de wenschen, welke uit het kamp naar voren worden gebracht, tegemoet te komen, waarbij natuurlijk rekening zal moeten worden gehouden met den ter beschikking gestelden papiervoorraad en daarmede in nauw verband staanden omvang van onze krant.

Het eerste nummer van „Luister eens uit" gaat dus heden in zee. Moge het aan zijn doel beantwoorden en er toe bijdragen den kampbewoners eenige oogenblikken van nuttige en aangename ontspanning te bezorgen.

De Redactie,

J.J. v.d. Wegen C.E. de Jongh

W. Vink

Beste vrienden,

Door de redactie aangezocht om tot u in het eerste nummer van „Luister eens uit" eenige woorden te richten, doe ik een beroep op uw aller medewerking om deze „baby", die achter het prikkeldraad het levenslicht zag, te doen groeien tot een blad dat een band zal vormen voor en met ons allen. Een band, vrienden, gefundeerd op „Saamhoorigheid, Verdraagzaamheid en Kameraadschap" (en niet steeds vol op kankeren). Deze band alleen kan ons doen vergeten wat wij in de eerste dagen onzer krijgsgevangenschap aan S.V. en K. hebben gemist.

Ik hoop van harte dat dit blad door zijn verschijnen en door zijn inhoud veel zal bijdragen tot het bovengestelde doel.

Werkt dus allen mede en schroomt niet de redactie uw copie toe te zenden.

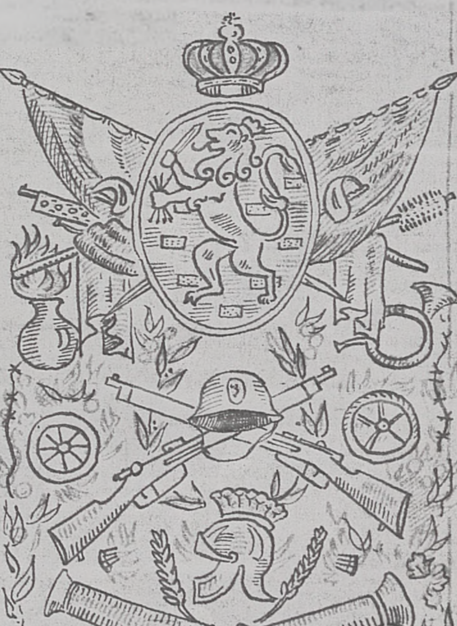
Dat „Luister eens uit" niet alleen achter prikkeldraad moge verschijnen, maar ook daarna, in vrijheid, in ons dierbaar Nederland, als symbool van S.V. en K.

Zorgt dus allen voor ons allen.

En nu aan het werk.

De hoofdvertrouwensman,

C. Tromp

Met Kerstfeest thuis.

Guus Bergman was nu niet zóó'n getapte figuur in barak 17. Niet dat zijn kameraden geen moeite deden om hem in hun kring op te nemen, ook niet dat Bergman zich bepaald onvriendelijk gedroeg. Neen, dat niet. Maar zijn teruggetrokken en gesloten karakter maakte het hem moeilijk zich ongedwongen onder zijn medekrijgsgevangen collega's te bewegen. De krijgsgevangenschap drukte als een zware last op zijn schouders en hij miste helaas dien morelen moed, die het hem mogelijk gemaakt zou hebben zijn narigheid met fier opgeheven hoofd te dragen. Het gevolg hiervan was, dat men hem nogal vaak alleen kon vinden, verborgen ergens in een hoekje van de barak, met een boek op de knieën doch zonder een letter te lezen. „Die zit zichzelf weer van binnen te bekijken" zeiden dan de kameraden. En ongetwijfeld hadden ze gelijk en was Bergman dan met zijn gedachten thuis, bij vrouw en dochtertje. Meestal was hij na zulke uren piekeren en mijmeren ontoegankelijker dan ooit. Ook nu, op den avond vóór Kerstmis, zat Guus weer in z'n hoekje en toonde hoegenaamd geen interesse voor hetgeen om hem heen gebeurde. En toch was dat de moeite waard. De ‚jongens' van barak 17 hadden zich allang het hoofd er over gebroken, hoe ze hun eerste Kerstfeest in krijgsgevangenschap op gepaste wijze zouden vieren. Er waren plannen gesmeed, die in duigen vielen, andere plannen moesten herzien worden, er was veel geredeneerd en gedebatteerd, maar tenslotte waren allen het er toch over eens: Er moest en

er zou een kerstboom komen. En die was er gekomen, wel een kleine, maar 't was toch een echte spar. De jongens van de vuilnisbakkenploeg hadden op weg naar de belt er eentje zien staan. Wat een boffer. Een smoesje met den Feldwebel en het ding lag al op den kruiwagen. In triomph was ie naar de barak vervoerd. Dat was drie dagen vóór Kerstmis en sedert was de heele barak in touw geweest om uit karton kleine figuurtjes te snijden of te knippen en wit te kalken, om zoo het gebrek aan kerstboomversierselen te kunnen overbruggen.

Nu, op den avond van 24 December, waren al die groote kerels met baarden en knevels, druk in de weer hun boom in een passend gewaad te hullen. Het ging er vroolijk, soms zelfs luidruchtig toe. Doch wie zal zeggen of zich achter al die kwinkslagen en dat drukke gepraat niet een stille hunkering naar huis verschool, welke zij manmoedig trachtten te verbergen? Ongetwijfeld had ook de herinnering aan mooie Kerstdagen van voorheen er hen toe aangezet van dit Kerstfeest te maken wat er van te maken viel en had het armetierig sparretje thans alle liefderijke zorgen te verwerken, die eigenlijk voor het feest thuis en de huisgenooten bedoeld waren.

Hoe dan ook, het boompje werd keurig versierd. Het stond daar als op z'n zondagsch, met al die helderwitte bungelende witte dingen aan z'n takken. Een paar overgeschoten stukken groen werden tusschen de balken gestoken en gaven aan de heele barak een stemmig aanzien. Alle jongens keken vol trots naar hun meesterwerk en zelfs Guus Bergman kwam uit zijn hoekje te voorschijn om het schoons te aanschouwen. Eigenlijk schaamde hij zich wel dat hij er zoo weinig aan had meegeholpen en nu pas drong tot hem door wat een werk die kerels er aan gehad hadden, alles zoo voor elkaar te brengen. Toen, meedoogenloos op tijd, floepte het licht uit. Tien uur, kooi in. Maffen. Nog even duurde het gestommel, toen werd het stil. Allen sliepen. Ook Guus Bergman. En hij droomde....................

Onwezenlijk snel daverde de trein door de nachtelijke duisternis. De locomotief pufte en steunde onder de vracht van vijftig zwaarbeladen wagens, tot barstens toe gevuld met naar huis terugkeerende krijsgevangenen.

En ergens in een wagon zat, als in een droom, Guus Bergman. Slapen kon hij niet. Daarvoor waren er te veel dingen waaraan hij denken moest, vooral nu, nu hij op weg was naar zijn Vaderland, nu hij over enkele uren zou aankomen op het hem zoo vertrouwde station, in de stad, waar hij iedere straat, ja ieder hoekje van kende. Vooral nu kon hij niet slapen, nu hij zoo straks zijn lieve vrouw weer in de armen zou drukken en samen met haar zou gaan kijken naar zijn dochtertje, hun eenig kind, dat natuurlijk nog in haar bedje zou liggen, onbewust van de groote blijde verrassing van Pappa's thuiskomst.

Wonderlijk was het gegaan, die terugkeer. Al zoo vaak had hij het schrijnende leed in zich gehad, met Kerstfeest niet thuis te zijn. Ook zijn kameraden hadden dat zoo gevoeld, alleen hadden die getracht zich er overheen te zetten. Hij kon dat niet zoo.....

En toen ineens, enkele dagen vóór Kerstmis, als een bliksemstraal bij helderen hemel: Naar huis! De inlevering, de ontluizing, het afpresenteeren, de inscheping; dat alles was aan hem voorbijgegaan als ging het hem niet aan. Zóó onwerkelijk kwam alles hem voor, dat hij ook nu nog als in een droom voortleefde...

Een schril gefluit van de locomotief wekte hem uit zijn overpeinzingen. Het begon al licht te worden. Straks zou de zon opkomen en haar eerste stralen werpen over den morgen van den eersten Kerstdag. Guus keek naar buiten. Prachtig lag daar het landschap, diep bedolven onder de smetteloze sneeuwlaag. Vlekken, gehuchten, dorpen snelden in razend tempo voorbij. Al lang waren ze de grens gepasseerd. Nog even en dan waren ze er..... Reeds waren in de verte de spitsen der kerktorens te zien.....

Een plotselinge drukte in den wagon, vallende koffers, pratende menschen, een langzaam afremmende trein, een meegenomen worden naar den uitgang, enorme menigte op het perron, het station uit, stampvolle tram; belgerinkel, autogetoeter, weer uitstappen......
Guus vond zich zelf terug toen hij den hoek omsloeg van de straat waar hij woonde.

Vervolg op pag. 11

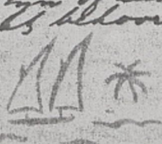

NAAR DE PYRAMIDEN TE CAIRO

Bij het officieele bezoek dat Hr. Ms. De Ruyter in Februari 1937 aan Alexandrië
bracht, werd aan de opvarenden de gelegenheid geboden de stad Caïro en de Pyrami-
den te bezoeken. Daar dit een nogal kostbare geschiedenis was, werd slechts door een
elftal onderofficieren hieraan deelgenomen. Op den tweeden dag na aankomst kwam
de officieele gids ons afhalen en met een taxi werden wij naar het station gebracht. De
indruk der reis is zeer gunstig. Dat verandert echter als wij den trein bestegen hebben,
want vuilere rijtuigen had ik van mijn leven nog niet gezien. Bovendien staan op
ieder rijtuig, zoowel voor als achter, een groote stevige politie-agent en een zwaarbe-
wapende soldaat. Wij, onder elkaar, vragen ons af, wat dat wel te beteekenen heeft,
doch dat zouden wij later wel ervaren. Op onze desbetreffende vraag aan den gids
krijgen we geen rechtstreeks antwoord. Enfin, wij vertrekken onder een helsch lawaai,
veroorzaakt door de vele Arabieren, die op allerlei geoorloofde en ongeoorloofde manieren trachten hun
koopwaar aan den man te brengen. Een mengelmoes van verkrachte luchtjes, die ons, Europeanen, nu
niet bepaald lekker voorkomen, het geheel overdekt met enorme zwermen vliegen, dat alles geeft di-
rect al een oostersch cachet, dat wij in de Westersche landen ten eenen male missen.
Zooals gezegd, onder veel lawaai vertrekt ten slotte de trein. Nog springen eenige
Oostelingen op de treeplank om alsnog te trachten wat koopwaar kwijt te raken, maar
ook die leggen het loodje en de tocht is begonnen. Na ± 10 minuten hebben wij het be-
woonde gedeelte van Alexandrië achter den rug. Nog even zien wij de haven met de sil-
houet van Hr. Ms. „De Ruyter", het paleis van Koning Farouk en eenige moskeeën, doch dan
volgen al spoedig groote moeraswlakten, welke ontstaan zijn door het overstroomen
van den Nijl, waardoor de Nijldelta tevens geschikt is voor rijstteelt. Nog voordat we
de eerste stopplaats bereikt hebben, komt het tot een incident. Eenige Arabieren het-
den zonder plaatsbewijs een gerieflijk plekje opgezocht, maar nu worden ze zeer hard-
handig in hun slaap gestoord en zonder pardon van den trein gegooid. Zoo heel erg
is dat nu ook weer niet, want de trein rijdt niet harder dan 10 tot 15 K.M. en alles
in de omgeving bestaat uit zand en moeras. Maar de herrie en het geschreeuw van
de overige passagiers is haast niet te beschrijven. En nu wordt ook de aanwezigheid
van de gewapende macht en van den dienaar van den Heiligen Hermandad ons
duidelijk. Want met het gummi knuppeltje worden eenige vechtersbazen uitgedeeld
en zoo is de rust in een minimum van tijd hersteld. Nog eenmaal wordt de trein-
reis onnoodig onderbroken. Op een gegeven oogenblik komt namelijk een groote
troep Berbers op vurige paarden aanstormend, die echter na een paar schoten in
de lucht te hebben gelost, weer even snel verdwijnen, als zij gekomen zijn. Zon-
der verdere incidenten komen wij ten slotte in Caïro aan.
Ons eerste doel is het Shepheard-hotel, waar we ons eerst verfrisschen en
de lunch gebruiken, want daar we reeds van 's morgens half vijf onderweg zijn,
beginnen onze magen om aanvulling te vragen. Om één uur zijn we ook hiermede
klaar en dan we eerst een bezoek aan de Moorsche wijk. Hier worden een aantal be-
zoeken bezocht, en bracht men ons, soms tegen 10 tot 15 maal te hoogen prijs, verschil-
lende spulletjes in het haar te draaien. Wel worden eenige souvenirs gekocht, doch
we zijn nuchtere Hollanders genoeg om het grootste gedeelte van den prijs af te dingen.
Later bleek, dat ze ons nog te pakken hadden genomen.
Vervolgens bezoeken we de zoogenaamde Albasten moskee. Een schitterend mo-
nument van oostersche bouwkunst. Het is de gewoonte dat de Mohamedanen bij het
betreden der moskee hun schoeisel afdoen. Ten gerieve van de toeristen worden slof-
fen verstrekt, en daarop mogen de „ongeloovigen" naar binnen gaan. In die moskee
hebben wij eenige schitterende staaltjes van mozaïek-werk kunnen bewonderen, alsook
het vloertapijt, dat geheel handgeknoopt, ongeveer 8 c.M. dik is, de geheele oppervlakte
(± 4750 M²) bedekt en waarin de fraaiste patronen zijn verwerkt. Patronen, die hun
vorm en kleur aan den Godsdienst ontleenen. Schitterend is ook het doorzich-
tende dak, dat geheel van albast is en waarbij de zonnestralen prachtige licht-
effecten doen ontstaan. Hier hebben we ook de flegmatieke Oosterlingen kunnen
bewonderen. De dienst gaat gewoon door, terwijl er toch steeds een groot aantal
toeristen in de moskee aanwezig zijn. Doch niet één der geloovigen schenkt daar ee-
nige aandacht aan.
In de Arabische wijk bezoeken wij een, natuurlijk onbewoond, huis met de
daarbij behoorende harem-gebouwen. Op straat ontmoeten wij nog enkele harem-
vrouwen, allen zwaar gesluierd, maar ook hier is in de laatste jaren, de vrouw
steeds meer en meer gaan voelen, is zij steeds meer geëmancipeerd, zoodat, be-
halve bij de conservatieve Mohamedanen, de sluier langzamerhand in on-
bruik geraakt.
Na wederom in het Shephard-hotel een behoorlijke maaltijd genuttigd
te hebben gaan we 's avonds ieder op eigen gelegenheid Caïro bezoeken. Den
volgenden dag moeten we al weer vroeg uit de veeren, want we gaan de Pyra-
miden van Cheops bezoeken en dat is tenslotte het hoofddoel van onzen tocht.
Om half vijf worden we opgeklopt en staat een nieuwe dag te beginnen.
Ongeveer vijf uur stormen we allemaal naar de ramen, want tegenover ons is juist een
aantal minarets te zien, waar de muezzin de geloovigen oproept tot gebed. Het
eenige, wat ik daarvan onthouden heb is: „Allah il Allah", de rest is mij jam-
merlijk ontschoten.
Na een heel vroeg ontbijt genuttigd te hebben starten we voor een nieuwen
emotioneelen dag. Eerst een traject uit door het Europeesche gedeelte van Caïro;
vervolgens een mooie rit door kunstmatig aangelegde palmbosschen, dan weer
rijstvelden, kortom afwisseling genoeg voor liefhebbers van natuurschoon
volop om van te genieten. Na een rit van 2 uren moeten we uitstappen en kunnen
we naar verkiezing het schip der woestijn of een ezel beklimmen. Op één
na nemen we een kameel, want dat behoort er toch zoo bij. Bovendien

komt er een nieuwe gids, thans een Arabier, in tegenstelling met den eersten, die Europeaan was. Nadat we ieder een beest toegeworpen hebben gekregen, doen wij onze eerste ervaring in de rijkunst op. De kameelen liggen alle geknield. We worden gewaarschuwd ons goed vast te houden, doch nog voor we ons in veiligheid hebben gebracht, worden de achterpooten plotseling gestrekt en meer dan de helft van ons wordt tot kameelruiter gedegradeerd. Alleen de man van den ezel lacht, want hij heeft een goeden rijprofessor. Ten minste, dat denkt hij. Na nog eenige andere kleine incidenten, zooals gebedel om „Bakschisch" (geld) enz. vertrekt onze kleine karavaan.

Onze gids heeft de eigenaardige gewoonte ieder van ons een titel toe te kennen. Naarmate hij de fooi beter beoordeelt wordt de titel hooger. Eerst zijn we mijnheer de Baron, dan Mevrouw de Gravin, Mijnheer de Hertog, enz. Dit alles tot groote hilariteit van ons Hollanders, die nogal nuchter tegenover een dergelijke dikdoenerij staan. Nog zijn we pas een kwartier onderweg of daar verschijnen tegen een blauwen achtergrond de silhouetten der pyramiden met daarbeneden de Sphinx. Terwijl we allen in extase dit mooie bouwwerk bewonderen, gaat plotseling de ezel er van door, die met reuze sprongen den terugweg aanvaardt. Thans lachen wij, want de berijder heeft den ezel bij den staart gegrepen en rijdt net als Dik Trom met den staart van den ezel als teugel. Jammer voor onzen vriend, dat hij er niet zoo goed afkomt en het verdere gedeelte van den tocht moet missen. Er blijkt echter nog meer in de lucht te zitten, want eenige oogenblikken later gaan er twee kameelen aan den haal, doch die loopen den goeden kant uit. Na een rit van ongeveer een uur bereiken we het einddoel van onzen tocht. Daar bekijken we de reusachtige rotsblokken waaruit de pyramiden zijn opgetrokken. Eenigen van ons zijn met den gids mee naar het inwendige gegaan. Voorafgegaan en gevolgd door een fakkeldrager bezoeken we een grafkelder van den een of anderen functionaris uit de naaste omgeving van een der Pharao's. Ook daar hebben we al gauw genoeg van. Men was op dat oogenblik bezig de Sphinx uit te graven. In den loop der jaren was die namelijk geheel onder het zand gestoven. Enorme beeldhouwwerken, deze kolossen. De gids vestigt er onze aandacht op, dat de neus beschadigd is. En hij vertelt er ons bij, of het waar is weet ik niet, dat er in geheel Egypte geen Sphinx met een neus meer te vinden is. De oorzaak moet liggen in het feit, dat tijdens de bezetting van Egypte door Napoleon, de opgelegde belastingen niet vlug genoeg werden voldaan en als straf de neuzen van de Sphinxen werden afgeslagen. Nogmaals, voor de waarheid hiervan kan ik niet instaan. Na eenige foto's genomen te hebben, op de kameelen en met de pyramiden als achtergrond, stappen(?) de gids af en worden weer terugtocht aanvaard. Wij danken onzen Arabischen gids en worden weer tot Baron gedegradeerd, zeker waarschijnlijk in overeenstemming met de gegeven bakschisch.

De chauffeurs krijgen nu opdracht naar het „Nationale Museum" te rijden. Hier worden we weer opgewacht door onzen oorspronkelijken gids. Het bezoek aan het Nationale Museum is zeker niet het minst interessante gedeelte van onzen tocht. Wij worden in groepen van drie verdeeld en aan iedere groep wordt een aparte bewaker toegewezen. U moet weten, dat dit niet zonder speciale bedoeling geschiedt, want in dit museum zijn tentoongesteld alle voorwerpen, die gevonden zijn in het graf van Pharao Toet-Ank-Amon. Door deze collectie is dit museum het rijkste der wereld. Nu ligt het uiteraard buiten mijn vermogen alles wat hier te bezichtigen is, te vermelden. Toch wil ik trachten er een klein, zij het zeer onvolledig overzicht van te geven. Zooals vermoedelijk velen van U bekend zal zijn, werden de lichamen van voorname persoonlijkheden na hun dood gebalsemd en zoodanig geprepareerd, dat nu nog het lichaam intact, als mummie teruggevonden wordt, na 5000 jaren en meer in het graf te hebben gelegen. En deze Pharao Toet-Ank-Amon wat met zooveel pracht en praal bijgezet, dat alleen reeds zijn grafkelder een vermogen vertegenwoordigt, dat wij ons eenvoudig niet kunnen voorstellen.

De mummie zelf ligt namelijk in een geheel gouden omhulling opgesloten, waarvan zelfs de gelaatstrekken weer terug te vinden zijn. De oogen bestaan uit kleine stukjes mozaiek. Het geheel is prachtig om te zien. Dit alles ligt weer in een gouden kist van denzelfden vorm. Dan een ebbenhouten kist, vervolgens een steenen en ten slotte is het geheel opgenomen in een gouden kamer, die met de mooiste figuren bewerkt is. Schitterend filigrain-werk, waarin verscheidene belangrijke episoden uit het leven van den Pharao afgebeeld zijn. Verder bevinden zich in het museum eenige duizenden zegelringen, welke alle door Toet-Ank-Amon gebruikt zijn. Ook kreeg de overledene op zijn reis naar onbekende gewesten een groote hoeveelheid geprepareerde levensmiddelen mede. Opmerkelijk is dat de brooden van 5060 jaar geleden denzelfden vorm hebben als die van nu. Juweelen van allerlei aard en samenstelling liggen hier in groote vitrines uitgestald. Doch om dit alles te kunnen bekijken is niet een bezoek van een paar uur, maar van verscheidene weken noodzakelijk. Met dit museum-bezoek is ten slotte ons tweedaagsch bezoek aan Caïro geëindigd. Vermoeid doch zeer voldaan keeren wij allen in Alexandrië aan boord terug. Wij hebben op deze manier onze kennis van land en volk, zij het in geringe mate, eenigszins uitgebreid.

C. A. J. ERKENS.
No 105066 —

KOOKRUBRIEK.

TIJDENS HET VERBLIJF IN KRIJGSGEVANGENSCHAP IS HET PUNT „ETEN" EEN ZEER VOORNAAM ONDERDEEL, DAT DAGELIJKS DE AANDACHT VRAAGT. TOEN DE REDACTIE MIJ AANZOCHT DE VERZORGING VAN DEZE RUBRIEK OP MIJ TE NEMEN AARZELDE IK DAN OOK NIET, OM MIJN HOLLANDSCHE KAMERADEN MIJN MEDEWERKING AAN TE BIEDEN BIJ HET BEREIDEN VAN DE BIJVOEDING, WAARDOOR IK HOOP TE BEREIKEN DAT DE GERECHTEN VOOR ZOOVEEL MOGELIJK OP DE JUISTE WIJZE WORDEN KLAARGEMAAKT EN GROVE FOUTEN, DIE TOT MISLUKKING VAN HET HAPJE KUNNEN LEIDEN, WORDEN VOORKOMEN.

HAVERMOUT

VERHOUDING 1 OP 6 D.W.Z 1 KOPJE HAVERMOUT OP 6 KOPJES WATER. HET WATER WORDT AAN DE KOOK GEBRACHT, DAARNA DE HAVERMOUT ONDER VOORTDUREND ROEREN ER BIJ DOEN EN NA EENIGE MINUTEN (10 VOOR GEWONE EN 5 VOOR SNELKOKENDE) IS DE PAP KLAAR. SUIKER NAAR SMAAK BIJVOEGEN. BIJ GEBRUIK VAN ZOETMIDDEL VESTIG IK ER UITDRUKKELIJK DE AANDACHT OP DAT DIT IN GEEN GEVAL MAG WORDEN MEEGEKOOKT.
ER IS NOG EEN ANDERE MANIER EN WEL DEZE: WATER AAN DE KOOK BRENGEN, DE HAVERMOUT MET WATER AANMAKEN TOT EEN DIKKE BRIJ EN AAN HET WATER TOEVOEGEN, LATEN DOORKOKEN, DAARNA GECONDENSEERDE GESUIKERDE MELK (KUNSTHONING) ER BIJDOEN EN EVEN NAKOKEN. DEZE LAATSTE MANIER IS WEL DE VERKIESLIJKSTE.

HAVERMOUTKOEKJES

DE HAVERMOUT WORDT OP DE HIERBOVEN OMSCHREVEN WIJZE GEKOOKT, MET DIEN VERSTANDE, DAT HET GEHEEL STEVIGER MOET ZIJN, DUS DE VERHOUDING WORDT 1 DEEL OP 4 DEELEN HAVERMOUT EN IETS LANGER LATEN DOORKOKEN. LATEN AFKOELEN. ZOODRA DE HAVERMOUT KOUD EN STUF IS KUNT U, INDIEN U DE GELUKKIGE BEZITTER IS VAN BLOEM, MELKPOEDER, SUIKER, ZOETSTOF OF KUNSTHONING, DEZE INGREDIËNTEN ER AAN TOEVOEGEN. DIT GEHEEL WORDT GOED DOOR ELKAAR GEROERD EN MET EEN STUKJE BOTER OF VET MET EEN LEPEL IN DE KOEKENPAN GESCHEPT; HET KOEKJE WORDT EEN IETWAT PLATTE VORM GEGEVEN. HET VERDIENT AANBEVELING NIET TE HEET TE STOKEN, DAAR HET MEER SCHROEIEN DAN BAKKEN MOET WORDEN. IS ER EEN BRUIN KANTJE ONTSTAAN, DAN KEEREN. HET GEBAKKEN PRODUCT LATEN UITWASEMEN, HETGEEN DE BROOSHEID BEVORDERT.

JEAN MAGRUN.
Nº 97539.

DE UNIVERSITEIT

Algemeen overzicht.

Algebra, meetkunde, goneometrie, docent Vdg. Dr. Kuiper, Nº 97751.

Electrotechniek, docent Mai. Boom. Nº 104530.
De cursus electrotechniek voor beginners is bedoeld voor hen, die geheel leek zijn op dit terrein. De allereerste beginselen der electrotechniek zullen behandeld worden op een populaire wijze, ongeveer zooals de stof behandeld wordt op een ambachtschool. De cursus voor gevorderden is bedoeld voor hen, die reeds kennis hebben van de algemeene wetten der electrotechniek, zoowel gelijk- als wisselstroom. Van de cursisten wordt verondersteld, dat zij vertrouwd zijn met de lagere wiskunde. Meer speciale onderwerpen zullen behandeld worden. o.a. symbolische rekenmethode voor wisselstroom, vervangschemas, enz.

Algemeene biologie, docent Sergt. Nieuwdorp Nº 103251.
Het ligt in de bedoeling enkele punten der moderne biologie te behandelen, bijv. over groeistoffen, lichtinvloed, vogeltrek, enz. Het verloop zal verder afhangen van de aanwezige literatuur en de belangstelling der deelnemers.

Tuinbouw, docent Sergt. Toppinga Nº 103232
In de cursus tuinbouw zullen verschillende theoretische problemen worden behandeld, waarop de practijk is gebaseerd. Verder zal in overleg met de leerlingen 'n programma worden opgesteld.

Zeevaartkunde, docent Bootsm. v. Aperen. Nº 104478.
Onze aarde. Haar vorm en afmetingen, luchtstreken. Lengte en breedte. Zeekaarten, bijwerken ervan. Koersen, Variatie- en kompasfouten. Miswijzing, Stroom en drift. Het berekenen van den afstand en de verheid. Peilingen, het bepalen van kompasfouten. Waterdetijden en getijtafels. Lichtenlijst. Bepalingen ter voorkoming van aanvaring op zee en binnen. Nederlansche zeemansgids en haar bijlagen.

Geografie van Nederland, docent Canet Mansvelt-Beek Nº 105292.
De docent stelt zich voor het studieobject der geografie in het algemeen te behandelen en vervolgens over te gaan tot een systhematische beschouwing van Nederland en zijn bewoners.

Scheikunde, docent Vdr. v.d. Baan Nº 105280.
Het onderwijs van dezen cursus zal zijn het grensgebied tusschen natuur- en scheikunde, dus dat gedeelte der wetenschap, dat zich bezig houdt met den bouw en de eigenschappen van het atoom. We zullen kennis maken met electronen, neutronen en protonen en dergelijke griezelig kleine deeltjes, die ± het millioenste deel van een millioenste c.m. groot zijn. We zullen leeren hoe met onze grove hulpmiddelen deze kleine dingen zijn opgespoord en hoe er de eigenschappen van zijn vastgesteld. Uiteindelijk zullen we eenig inzicht in den bouw van de stof hebben gekregen.

Vervolg op pagina 11.

Een Gemeenschap Groeit!

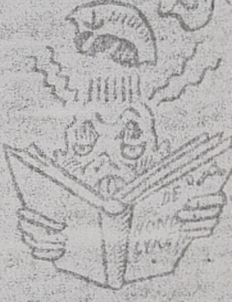

HET HOLLANDSCHE KAMP TE KOBIERZYN BEGINT THANS HET AANZIEN VAN EEN ECHT DORP TE KRIJGEN. NIET DAT HET UITERLIJK DER BARAKKEN EENIGE WIJZIGING ONDERGAAT. DOCH ACHTER DE SCHERMEN WORDT ER HARD AAN GEWERKT EEN GEMEENSCHAP OP TE BOUWEN, WAARIN IEDEREEN ZICH, ZOOVER DE OMSTANDIGHEDEN DAT TOELATEN, OP Z'N PLAATS VOELT. WILT U BEWIJZEN? U HEBT ER AL EEN ONDER DEN NEUS. ONZE NIEUWE KAMPKRANT. NU NOG EEN BABY, DIE MET DE NOODIGE EGARDS BEHANDELD EN BEOORDEELD MOET WORDEN, DOCH DIE IN DE TOEKOMST ZAL BLIJKEN EEN AANWINST VAN BELANG TE ZIJN. DAN ZIJN ER DE BIBLIOTHEEK, WAARAAN VELEN REEDS EENIGE UREN VAN AANGENAME VERPOOZING TE DANKEN HEBBEN, EN DE UNIVERSITEIT, WAAR MEN KAN STUDEEREN EN REPETEEREN, ZIJN KENNIS KAN AANKWEEKEN, KORTOM ZIJN LEDIGE UREN PRODUCTIEF KAN MAKEN. IN WORDING ZIJN NOG EEN CLUB VOOR MUZIEK EN ZANG WAARVAN DE HEER V. GLABBEEK DE LEIDING HEEFT, IEMAND, DIE ZIJN SPOREN OP DIT GEBIED REEDS MEER DAN VERDIEND HEEFT, EN EEN TOONEELCLUB ONDER LEIDING VAN ONZEN HOOFDREDACTEUR, DE JONGH, DIE BIJ HET HAAGSCHE AMATEUR-TOONEEL MEERDERE MALEN GETOOND HEEFT EEN ZEER VERDIENSTELIJK REGISSEUR TE ZIJN. REEDS IS EEN TOONEELSTUKJE IN BEWERKING, ZOODAT WELDRA DE PRET KAN BEGINNEN. EEN BIJZONDERE PLAATS IN ONS GEMEENSCHAPSLEVEN NEMEN DE GODSDIENSTOEFENINGEN IN, WAAROVER U ELDERS IN DIT BLAD NADERE AANWIJZINGEN KUNT VINDEN.

EEN GEMEENSCHAP GROEIT.... WIJ SPREKEN DE HOOP UIT DAT ALLEN ZONDER UITZONDERING ER HET HUNNE TOE ZULLEN BIJDRAGEN DIEN GROEI TE BEVORDEREN. DAN ZULLEN WIJ ONS LATER, WANNEER WE WEER IN HET VADERLAND TERUG ZIJN NIETS TE VERWIJTEN HEBBEN.

Muziek en Zang

Nu wij allen in ons kamp meer en meer zijn ingeburgerd, zal bij velen van onze kameraden de lust zijn opgekomen, om onze gedachten die dagelijks naar huis en haard uitgaan, af te wisselen of af te leiden door in- en ontspanning op cultureel gebied, n.l. muziek en zang.

Wel nu, mijne vrienden, ook hieraan wordt volle aandacht gewijd. Door onzen Hoofdvertrouwensman zijn reeds aanvragen voor het benoodigde materiaal naar Holland gezonden. Aangezien ook de plannen voor tooneel in vergevorderd stadium van voorbereiding bevinden, hopen wij met de medewerking van velen Uwer allen straks regelmatig eenige uren aangenaam bezig te houden.

Het onderling zingen, acteeren en musiceeren, zal zeker ons allen meer tot elkaar brengen, men zal elkaar beter leeren waardeeren en respecteeren. Immers, in dezen tijd van krijgsgevangenschap hebben wij dit zoo noodig: Verdraagzaamheid, achting voor elkaar en respect voor ieder (die medewerkt) teekenden te doen begrijpen en.... het verheft ons zelf tot edeler en hooger peil.

Voor muziek en zang kunt U zich aanmelden bij ondergeteekende en bij mijn twee collega's H. Beekink en J. Wolters. – Zeker, ik sluit mij aan bij vele optimisten, die zeggen: „Zoolang zal het niet meer duren." Doch alles, wat wij hier nog kunnen leeren, zal toch voor ons allen van belang zijn. Weer terug te komen in ons Vaderland met blinkende fanfares en ruischende accoorden zal bij alle goede Nederlanders ten volle gewaardeerd worden.

Laat ons ook, evenals onze Fransche kameraden, toonen wat wij kunnen om ons te verheffen in deze isoleerende tijdsomstandigheden.

Dus, mijne vrienden, werkt mede, laat onze oproep niet tevergeefs zijn, want met Muziek, Zang en Tooneel vergeten wij den tijd, die bij ons nog jaren in gedachten zal blijven.

w.g. T. VAN GLABBEEK.
No. 105598
BARAK 10.

Toneel

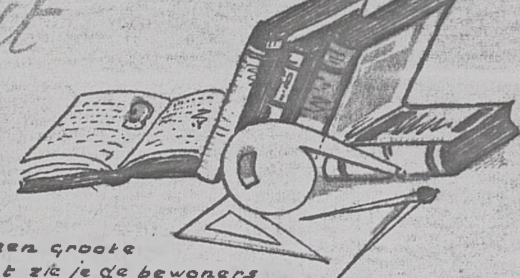

IN ONS VADERLAND STAAT HET TOONEELLEVEN OP HOOG PEIL. VERSCHEIDENE PRIMA GEZELSCHAPPEN ZIJN ALS VASTE BESPELERS VAN DE SCHOUWBURGEN IN DE GROOTE STEDEN AANGEWEZEN EN TREKKEN VOLLE ZALEN MET EEN KERN VAN PUBLIEK, DAT EEN GOED TOONEELSTUK OP ZIJN WAARDE WEET TE SCHATTEN. OOK DE KLEINERE STEDEN EN HET PLATTELAND KRIJGEN OP HUN TIJD HUN BEURT EN OOK DAAR WORDT DRUK PLAATSBESPROKEN. DAARNAAST VIERT HET AMATEUR-TOONEEL HOOGTIJ. OVERAL VINDT MEN LIEFHEBBERIJGEZELSCHAPPEN, WAAR MEN ZEER GOEDE KUNST, ZIJ HET DAN OOK MET EEN KLEINE K TE GENIETEN KAN KRIJGEN. TER BEKORTING VAN DE LANGE WINTERAVONDEN IS HET PLAN OPGEVAT OM OOK HIER IN HET HOLLANDSCHE KAMP TE KOBIERZYN EEN TOONEELCLUB OP TE RICHTEN TER BESPELING VAN HET TOONEEL VAN DE IN ORDE TE BRENGEN ONTSPANNINGSBARAK. ZIJ, DIE HIER IETS VOOR VOELEN, MELDEN ZICH AAN BIJ ONDERGETEEKENDE. DE BEURT IS THANS AAN U.

W.G. C.E. DE JONGH
No 106568 – BARAK 10.

Een Gemeenschap Groeit

vervolg

ONZE BIBLIOTHEEK

Onze bibliotheek, hoewel bescheiden van opzet, blijkt toch in een groote behoefte te voorzien. Als je 's avonds een barak binnenkomt zie je de bewoners in allerlei min of meer plastische houdingen liggen, zitten of staan, houdingen welke er kennelijk op berekend zijn zooveel mogelijk profijt te trekken van de twee maal veertig watt gloeiende spijkers, die als lichtpunten in ons duistere bestaan der avondlijke uren moeten dienstdoen. Doch dit euvel ten spijt verkwikt de een zich met den heerlijken wijn van Huizinga, verkneutert de ander zich met Havank in het spitsvondig genie van den „Schaduw", terwijl weer een ander gezellig „paradeert" met Henriëtte von Eyck en een vierde de roemruchte avonturen van Taillehaak aan de waarheid aan het toetsen is. Ze lezen van „De Vierheemskinderen" tot en met „De nadagen van Pilatus" en nog latere kunstgewrochten en allen zijn het er over eens: De bibliotheek, dat is je dàt. Kijk, dat doet broeder Keerwolf ongetwijfeld genoegen. Als die 's avonds doodmoe van zijn vermoeiende dagtaak barakwaarts keert en onderweg zijn vingeren door z'n mannelijken baardgroei haalt, dan loopt hij al weer te piekeren hoe hij den volgenden keer weer iedereen tevreden kan stellen. Bibliothecaris te zijn is een zeer verantwoordelijke positie op dit ondermaansche, vooral als het publiek uitsluitend uit nijlbroeken en puntmutsen bestaat en je ongevraagd en ongewild het alleenvertooningsrecht hebt. Maar Keerwolf omzeilt meesterlijk alle klippen en getrouw bijgestaan door enkele andere liefdewerk-oud-papier-ders bezorgt hij ons door zijn goede zorgen menig zorgeloos uurtje.

Daarom voldoen wij dan ook spontaan aan zijn verzoek: Lezers, houdt de boeken netjes alsof het uw eigendom is. Buig de banden tijdens het lezen dus niet om. Vouw geen ezelsooren als bladwijzer. Lees met schoone handen. Lik niet bij het omslaan der bladzijden en leg de boeken op schoone tafels neer.

DE UNIVERSITEIT

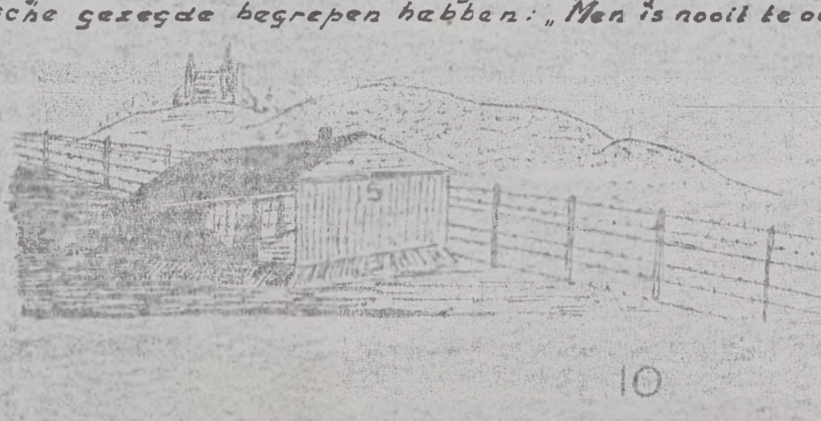
„A plus B maal C gedeeld door D plus E..." „Moleculen zijn microscopisch kleine..." „Je suis un homme, tues un âne, il est..." „De wet van Kirchhof zegt..."

U merkt het wel, ik ben óók op de Universiteit geweest. Net als U heb ook ik mijn verkleumde vingers krampachtig om m'n stompje potlood geklemd, gezeten op een bank zonder ruggegraat, aan een tafel met manke pooten en heb ik, net als U, met m'n volle gewicht van 52.5 K.g. schoon aan den haak, gehangen aan de lippen der docenten, die de meest vreemdsoortige teekeningen en uitheemsche letterteekens toover den op het schoolbord, dat geen schoolbord was, maar een stuk Poolsch asfaltpapier, door den Franschen kampdokter afgekeurd om dienst te doen als bedekking van het zoo bij uitstek Nederlandsche verkeersmiddel zonder wielen, de „tram" (Inmiddels gemoderniseerd) De Universiteit, ja daar ben ik geweest. En ik kom er terug, want ik leer Maleisch. Kan ik tenminste in de toekomst met kennis van zaken nasigoreng eten.

Maar er zijn anderen, die leeren meer dan ik. Die hebben een nauwkeurige keuze gedaan uit de vakken die aan onze onderwijsinstelling onderwezen worden, en die doen daar hun voordeel mee. Dat is juist het aardige van het geval, dat men hier in het kamp van Kobierzyn van den nood een deugd heeft gemaakt en men in de gelegenheid is zijn ledige uren productief te maken, zijn kennis te vergrooten en vertrouwd te worden met dingen waar men vroeger geen notie van had.

De Universiteit, het is een misschien ietwat wijdsche naam voor de houten barak no. 15, maar toch is hij niet minder juist. Bevordering der algemeene ontwikkeling is het doel der aan onze school verbonden docenten. En gezien de opkomst vindt hun streven algemeen waardeering. Daarmede hebben wij een goeden stap vooruit gedaan op den weg naar een gemeenschap, welke nu nog groeit en die later in het Vaderland tot vollen bloei zal komen. De Universiteit, ja ik ben er geweest. En ik keer er terug en met mij al die anderen, die het Oud-Hollandsche gezegde begrepen hebben: „Men is nooit te oud om te leeren."

J.J. van der WEGEN
107284

Met Kerstfeest thuis

Eersten Kerstdag, 's morgens om zeven uur. Even bleef hij voor het raam staan kijken, toen belde hij ..... nog eenige oogenblikken, grendelgeschuif: Guus!.., Gerrie! Twee jubelklanken, klinkend als klokken op dezen kerstmorgen. Twee gelukkige menschen, die elkander eindelijk weergevonden hadden. Arm in arm stonden ze bij den versierden kerstboom, in stille bewondering. Toen keek Guus zijn vrouw aan. Zij las de vraag in zijn oogen. „Kom maar mee, ze slaapt nog." Doch nauwelijks had ze het gezegd of de kamerdeur ging open en met een „Pappa, lieve Pappa" kwam de kleine meid in zijn armen gevlogen. Was het wonder, dat even later in deze huiskamer het schoone aloude kerstlied weerklonk:

Stille nacht, heilige nacht,
Davids zoon, lang verwacht.
Die millioenen eens zaligen zal
Werd geboren in Bethlehems stal."

Vreemd! Waren dat de stemmen van zijn vrouw en kind, die forsche stemmen die daar zongen?

Guus zat rechtovereind op z'n krib, twee hoog, barak 17, en wreef zich de oogen uit. Had hij gedroomd? Was het dan geen werkelijkheid? En terwijl het beeld uit zijn droom vervaagde, zag hij daar een nieuw voor zich. Een stuk of wat groote kerels, met gevouwen handen als waren zij kinderen, rondom het kerstboompje, dat juist door de eerste stralen van de zon in een rossigen glans werd gehuld. Helder en eenvoudig klonk hun lied:

„Hulploos kind, heilig kind
Dat zoo trouw zondaars wint...."

Hier en daar ontwaakte nog een slapende, weldra waren allen wakker en het waren zestig mannenstemmen die het lied vervolgden:

Stille nacht, heilige nacht,
Heil en vreê wordt gebracht
Aan een wereld verloren in schuld,
Gods belofte wordt heerlijk vervuld.
Amen, Gode zij d'eer."

Zestig stemmen zongen. Ook Guus Bergman in zijn hart had zich het kerstwonder voltrokken. Nu pas besefte hij werkelijk wat het kerstfeest eigenlijk beduidde. Hij was thuis geweest, al was het maar in een droom, doch hij voelde het als een vingerwijzing om de liefde voor zijn vrouw en kind over te dragen op hen, die evenals hij, ver van wat hun dierbaar was, dit kerstfeest moesten vieren.

Het was een nieuwe Guus Bergman die even later op zijn kameraden toetrad en hun een zalig kerstfeest wenschte. „En het volgend jaar thuis!"

J. J. v. d. WEGEN
107284

GODSDIENSTOEFENINGEN

ROOMSCH-KATHOLIEKEN:

Iederen avond	18.30 uur	Rozenkrans
Zondagmorgen	8.30 uur	H. Misgebeden
Zondagmiddag	15.00 uur	Oefeningen van den Kruisweg.

PROTESTANTEN:

Iederen avond	18.00 uur	Bijbellezing
Zondagmorgen	9.30 uur	Godsdienstoefening

DE UNIVERSITEIT

Algemeene en Vaderlandsche geschiedenis, docent Vdg. A. J. Blonk No 105264.
In de serie lessen, of liever, in de serie korte lezingen, die de docent zal trachten te geven hoopt hij bij velen van U Uw algemeene kennis te kunnen verrijken en Uw geheugen op te kunnen frisschen. Uit den aard der zaak zullen de belangrijkste stroomingen en figuren behandeld worden.

Nederlandsch, docent Vdg. J. Hupkens No 105245.

Fransch, docent Sergt. Koenders No 105360.

Duitsch, docent Vdg. J. Dekker No 105226.

Engelsch, (beginners) Sergt. Koenders No 105360

Engelsch, (gevorderden) Vdg. Reinders-Vos No 105244.

Latijn, docent Vdg. J. Hupkens. No 105245. Basis voor het studeeren van talen. Onontbeerlijk voor economie, medicijnen en dergelijke studiën. Katholieken. Voorloopig doel: Eenvoudig latijn te leeren beheerschen en vele juridische en medische termen in hun eerste beteekenis te leeren kennen.

Maleisch, docent J. v. Olmen. No 105252.

Diff. en Integr. rekenen, docent Vdg. Stofberg. No 107572.

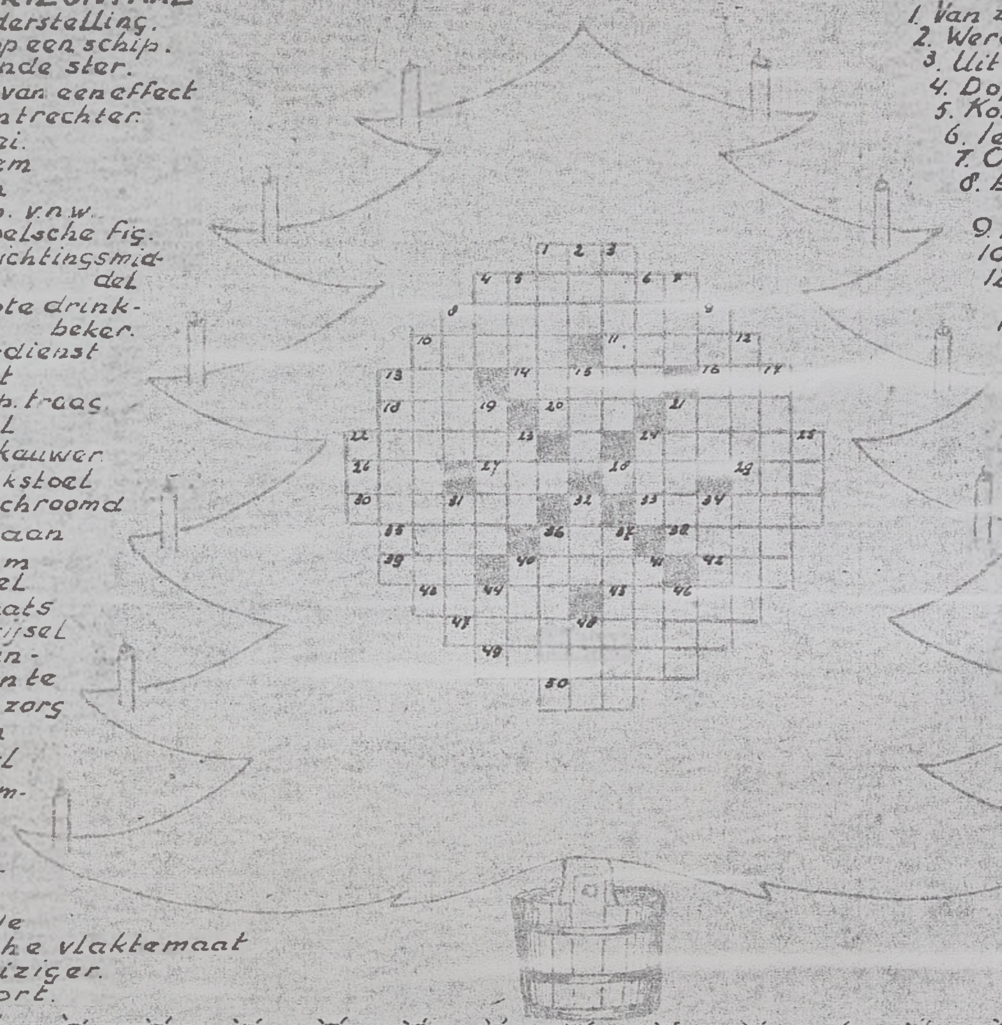
Dammen, Schaken, Bridgen, docent Maj. Erkens. 105056. Voor de dam- en schaaklessen stelt de docent zich voor: 1e en 2e les historie en ontwikkeling van het spel, daarna 'n drietal lessen gewijd aan het reglement speelwijze, opstelling der stukken en kracht der figuren. Het vervolg der lessen bestaat uit: openingen, middenspel, eindspel, theorie en partijpraktijk.
De bridgelessen bestaan uit 1e kenmerken van het spel, 2e telling, 3e mogelijkheden bij robber- en duplicaatspel, 4e biedtheorie, 5e spelpractijk en conventies.

AMUSEMENT

Wanneer dit nummer zijn rondwandeling op aarde begint heeft de nieuwbakken commissie voor O. en O. haar eerste schreden gezet op het glibberige pad, dat leidt naar een effectief gebruik van de als tooneelzaal ingerichte barak 15. De heeren!! v.d. WEGEN, C.A.J. ERKENS, A. BOOM, C.E. de JONGH, A.M. ter HORST, J. van GLABBEEK en A. JANSEN zijn door den Commandant aangewezen tot het organiseeren van ontspanningsavonden, waaraan zoo dringend behoefte bestaat. Het spreekt vanzelf, dat deze commissie zonder Uwe medewerking niets kan beginnen. Daarom doet zij dan ook 'n beroep op allen die er toe willen bijdragen door zang, muziek, voordracht, lezing, enz. hun collega's eenige verstrooiing te bezorgen. Wacht niet tot men U komt vragen. Biedt U zelf aan daar, helpt Gij Uw kameraden en U zelf het beste mee.

De commissie doet haar best.
Geeft U haar Uw steun!

KERSTPRIJSVRAAG

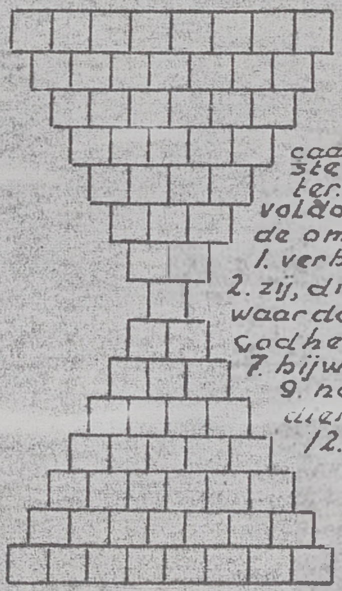

HORIZONTAAL

1. Veronderstelling.
4. Touw op een schip.
8. Vallende ster.
10. Deel van een effect
11. Molentrechter.
13. Vallei.
14. Bloem
16. Toon
18. Onb. v.n.w.
20. Bijbelsche fig.
21. Verlichtingsmiddel
22. Groote drinkbeker.
24. Godsdienst
26. Munt
27. Lomp. traag
28. Snel
29. Herkauwer
30. Preekstoel
33. Beschroomd
35. Orgaan
36. Boom
38. Vogel
39. Plaats in Overijsel
40. Plantentuin te Buitenzorg
42. Fijn weefsel
43. Naamgenoot.
45. Geheel gevuld.
47. Oude Friesche vlaktemaat
49. Reiziger.
50. Soort.

VERTICAAL.

1. Van zekeren houtsoort
2. Wereldtaal.
3. Uitgang.
4. Dop.
5. Koraaleiland.
6. Ierland
7. Ontkenning
8. Eiland i/d Midd. Zee.
9. Deel van Java.
10. Schets
12. Onderdeel. v/e boekhouding.
13. Kijkspel.
15. Haarkrul.
17. Bijwoord.
19. Vertrek.
21. Onbezet.
22. Herkauwer
23. Pleizier.
24. Opening.
25. Sprookjes figuur.
31. Stoel. gevolg.
32. Been.
34. Zotskolf
36. Hetzelfde
37. Bedwelmende drank
40. Vaartuig.
41. Eiland in O.I.
44. Ned. Overzee Trust Mij.
46. Ton
48. Tijdperk.

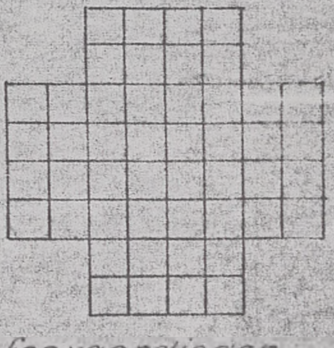

Op iederen steen komt een letter te staan. Ieder volgend woord bevat de letters van het voorgaande min (na het achtste woord plus) een letter. De woorden moeten voldoen aan de volgende omschrijving.
1. verblijf voor geestelijken 2. zij, die lokt 3. kerkbewaarder. 4. krachtig. 5 godheid. 6. Vlaktemaat. 7. bijwoord. 8. klinker. 9. noot. 10. mannelijk dier. 11. groot mensch 12. visch 13. weegtoestel. 14. groote knikker. 15. plant.

?

MAGISCH KRUIS

In nevenstaande figuur zoowel horizontaal als verticaal dezelfde woorden van de volgende beteekenis in te vullen.

1. Kamer van afgevaardigden in Bulgarije.
2. Woekerplant.
3. Draagbaar
4. Kleedingstuk

Inzendingen op deze prijsvragen worden ingewacht bij de Redactie en wel tot en met den tienden dag na het verschijnen van dit nummer. PRIJZEN: 1e prijs 20 sigaretten 2e prijs 10 sigaretten en 3e prijs 5 sigaretten.

[illegible]